

РОЛЬ ОСВІТИ У ПОДОЛАННІ ДИСФУНКЦІОНАЛЬНИХ АСПЕКТІВ СУЧАСНОГО ЛІДЕРСТВА

Сучасне суспільство випробовує на собі цілий спектр нових тенденцій розвитку, які потребують інноваційних імпульсів, нестандартних рішень, якісних перетворень. Відповідно для реалізації цих завдань принципово важливим є формування та розвиток когорти людей, які б брали на себе ініціативу та несли відповідальність за соціум - лідерів.

Лідерство у найбільш поширеному вигляді - це процес соціального впливу, завдяки якому лідер отримує підтримку з боку інших членів спільноти для досягнення мети. Але цей вплив, як свідчать сучасні дослідження, не завжди позитивний, він може мати різноспрямовані наслідки, які несуть як позитив, так і негатив у соціум. У соціологічній інтерпретації це означає наявність у лідерства не тільки функціональних, а й дисфункціональних аспектів.

Наше дослідження¹ показало, що серед дисфункцій лідерства топову позицію посідають наступні: лідерство призводить до перевантажень лідера у моральному, емоційному, інтелектуальному плані (3,6 бала за 5-ти бальною шкалою); лідери обмежені у повноцінному спілкуванні з близькими або заняття хобі (3 бала); лідерство завжди народжує нерівність, а тому – конфлікти (2,5 бала) і лідери вивільняють від відповідальності інших і тим самим послаблюють їх особистісний потенціал (1,4 бала).

Таким чином, дисфункціональні аспекти сучасного лідерства мають декілька аспектів та чинників свого прояву. Але окремі їх прояви можуть бути мінімізовані, зокрема, засобами освіти. Серед них: тренінги розвитку лідерських якостей та особистісного зростання, використання особистісного потенціалу у навчальному процесі, залучення до суспільно значущої діяльності тощо.

¹ Анкетне опитування, проведено автором «Лідерство у сучасному суспільстві» (n=205, жовтень 2015 р.)